

Mektuplar

TTB Merkez Konseyi, Halk Sağlığı Kolu ve Tüm İlgililere Açık Mektup

Merhaba...

İnanıyorum ki bizim ortak bir hayalimiz var. İnsanıyla, hayvanıyla, havasıyla, suyuyla sağlıklı bir dünyada yaşamak.

Bizim ortak bir yanımız olduğunu da biliyorum: aşırı duyarlılık. Geri kalmış ülkelerde açıklıktan ölen çocukların, savaşlarla yok edilen ya da yok edilme-yip yıkılan insanların, yoksulluğun, işkencenin, acı-nın ve hatta bazen aşırı zenginliğin, rahatlığın yarattığı, sağlıksız insanların varlığını bile bile, göre göre, kendi küçük ve huzurlu dünyamızda "mutlu" olmaktan sıkılacak, utanacak kadar aşırı duyarlıyız.

Ortak bir özelliğimiz daha var. Gerçekçi olup imkansız istemek. Hayallerimizi nasıl gerçekleştirebileceğimiz üzerine kafa yoruyoruz, toplantılar düzenliyoruz, diller döküyoruz, bir yöntem bulmaya çalışıyoruz.

Benim bir hayalim var. Sizlerin içtenliğine, samimiyetine sonsuz inancımın kaynaklanan cesaretimle, bu hayalimi, ciddi bir öneri olarak değerlendirmek ve tartışmak üzere takdirlerinize sunuyorum.

WHO'nun UNICEF'in az gelişmiş ülkelerdeki çalışmalarına benzer şekilde, ülkemizin, geri kalmış bölgeleri, ilçeleri, köyleri için ya da bütün bölgeleri için "Gönüllü Bölge Çalışma Grupları" oluşturalım. Uzmanların (uzman hekim, çevre mühendisi, vs.) pratisyenlerin, ebelerin, hemşirelerin, teknisyenlerin tıp öğrencilerinin, öğretim görevlilerinin halkın ve yerel yöneticilerin, gönüllü olarak, sahada ve birlikte çalışacakları, sağlık ihtiyaçlarını birlikte saptayacak, çözüm yöntemlerini birlikte üretip birlikte uygulamaya koyacak "Gönüllü Çalışma Grupları". Bir deprem ya da savaş bölgesine Bakanlık veya diğer kurumlarca geçici olarak gönderilen gönüllü hizmetle hiçbir benzerliği olmayan, TTB bünyesinde sürekliliği ve kalıcılığı olan, kurumsallaşacak nitelikte ciddi bir organizasyon, gerçekleştirmeni istediğim.

Hepimiz biliyoruz ki, Bakanlık emriyle en ücra köylere sağlık personeli göndermekle ya da bir kaç

modern tıp merkezi açmakla, ülkemizin sağlık sorunları çözülemeyecek, sağlık düzeyi yükseltemeyecek.

TTB'nin "Gönüllü Bölge Çalışma Grupları" şeklinde ya da benzer bir organizasyonu mutlaka gerçekleştirmesi, kurumsallaştırması gerektiğini düşünüyorum ve gerçekleştirebileceğine inanıyorum. Böyle bir organizasyon hem biz sağlık çalışanlarını hem de toplumu motive edecektir.

Hem, hayallerimizi bizden başka kim gerçekleştirebilir ki...

Birlikte çalışıp, yorulup, başarmanın coşkusunu yaşayabilme dileğiyle...

Sevgi ve saygı ile...

Dr. Leyla KARAOĞLU

İnönü Ü. Tıp Fak. Halk Sağlığı ABD

*****

Sayın Meslektaşlarım,

Ben henüz dört yıllık bir hekimim, taşra üniversiteleri arasında anılan Çukurova Üniversitesi'nden mezun oldum. Tıp mesleğiyle tanıştığım beri üzülen mesleğimizin maddi ve manevi olarak önemli derecede değer kaybettiğini gördüm.

Benden çok daha uzun süre bu değerli mesleğe hizmet etmiş değerli meslektaşlarımın bunu farketmemiş, idrak etmemiş olabileceklerine inanmam istemiyorum.

Hepimizi biraz da olsa düşündürecek yaşamakta olduğum bir olayı aktaracağım. Şu anda Ağrı'da bir kamu kuruluşunda çalışmaktayım ve ibretle gördüm ki TEK veya Karayollarında çalışan bir işçi 10 milyon civarında maaş alırken ben ancak 5 milyon civarında alıyorum. Böyle olunca o işçi kardeşim taksiiyle işe gidip, muayene için de taksiiyle yanına gelmesi ve onu muayene ettikten sonra doktor bey buyrun seni de taksiiyle götürüyüm..." demesi, beni yerin dibine geçirmiştir. Bilmem yürüyerek gittiğimi görüp de yarı alaylı sözlerle söylediği sözlerden sonra, sizler nasıl bir duyguya kapıldınız. Ve ne yazık ki aynı şeyleri yaşayan daha binlerce meslektaşım var.

Daha neyi bekliyoruz. Resustasyon'a bir an önce başlamazsak, korkarım ki mesleğimiz ex olacak.

Saygılarımla.

**Dr. A. SAĞ
Ağrı**